Să ne amintim de noi, așa cum ne-am privit pe noi înșine

On Iulie 05, 2022

În fiecare etapă a drumului nostru, ignorăm un infinit posibil care nu este altceva decât acea proprietate pe care o au amintirile noastre de a se putea combina între ele.

S-a terminat concursul de running montan de la Slănic Moldova. Mulți din alergătorii din Iași s-au reunit pentru deja tradiționala petrecere de la final de zi. Soarele apusese demult, dar eu parcă tot îmi doream acel look însorit din timpul concursului, să fiu din nou prezent în atmosfera cea mai palpitantă. Şi ce aplauze ! Şi ce strigăte de încântare mi se înghesuiau în minte, ca niște raze de soare revărsate în interiorul unei inimi care încă și acum bate cu speranță, cu nostalgie, cu sufletul la gură. Primul cuvânt care mă însuflețește, iată-l: Evrika ! Căci m-am redescoperit altfel: rezistent, luptător, puternic.

Grupul de prieteni părea a fi susținut de două motive complet diferite: unii voiau să se relaxeze, alții păreau să se simtă superiori propriilor lor așteptări, ca și când s-ar fi înapoiat din cea mai palpitantă aventură a vieții lor.

Primul motiv, emoțiile de reușită, gheme de vise, putințe, idealuri, părea să sintetizeze bucuria unei realități care doar în artă se regăsește, acea realitate a sufletului în care visul nu este decât un eveniment ce a fost sau ce va fi manifestat. Al doilea motiv, un salt mare spre înainte, printr-un gând venit dintr-o amintire, un gând care se ridică deasupra lucrurilor și deasupra vremurilor pe care le-am traversat împreună, trebuia să se încadreze în exigențele fiecăruia față de valorile estetice ale naturii. Traversând muntele în alergare este o adevărată enciclopedie vizuală.

Leadership: Poți să pătrunzi cu privirea o lume care se extinde în realitate dincolo de cadrul "ferestrei", cu condiția de a respecta distanța cuprinderii unei viziuni ideale?

În timp ce gândul de a face mari performanțe părea să aparțină fiecăruia dintre noi, în mod unic și evidențiator, drept rezultat al traversării punții dintre obiective și realizarea lor, puteam simți fiecare din noi constrângerea muntelui de a accepta anumite circumstanțe pentru a ne atinge un scop. Nu doar că a fost un concurs epuizant, desfășurat în plin soare, însă numai astfel am putut pătrunde cu privirea o lume care se extinde real dincolo de cadrul "ferestrei", cu condiția de a respecta distanta cuprinderii unei viziuni ideale: puterea de a ne implica empatetic în realizarea unei sarcini dificile, aceea de a ocupa un loc fruntaș pe podium.

Fereastra, deschiderea noastră spre marea aventură, ca o înfrumusețare suplimentară a spiritului de învingător, se poate închide oricând dacă nu vom fi în stare să vedem mai departe de podium, mai departe de un simbol al reputației. Uneori suntem prea ignoranți să vedem mai departe de ce ni se prezintă și luăm totul "by default".

N-aș fi în stare să explic modul în care conținutul fiecărui gând existent în fiecare din noi, dacă ar fi descris în termeni psihologici, ar fi putut să influențeze realitatea tabloului pe care l-am avut în față, a tabloului pe care a fost așezată cu atenție culoarea succesului: galbenul. Totul se întâmplă în interiorul unui algoritm social și psihologic bine-cunoscut alergătorilor de top. Simțeam, la unison, că am fost doar noi împotriva întregii lumi, călăuziți de spiritul de neînfrânt al celor victorioși, mai ales că am fost cât p-aci să fim ajunși din urmă.

Unii din noi au câștigat un loc pe podium, dovedind că nu au fost doar niște personaje ascunse în interiorul unui desen combinat din mai multe forme văzute într-o mișcare

istovitoare, pe care un Creator figurativ, foarte riguros, le prezintă în contrast cu exteriorul. Imaginația creatoare, dacă încă punea stăpânire pe gândurile noastre, și încă cum, se datora faptului că distanța dintre noi, prin care se emitea o informație de tip win-win, era foarte mică.

Leadership: Poți să-ți hrănești sufletul cu amintiri care îți îngăduie să identifici un chip bine cotat dintr-o mulțime, așa încât mulțimea să faciliteze recunoașterea reciprocă a imaginii pe care dorești să o comunici?

Şi apoi a avut loc un miracol. Teodor a preparat un cocktail răcoritor, iar noi am știu să apreciem o băutură fresh realizată din cele mai bune ingrediente naturale. Trei culori într-un singur pahar, trei cantități diferite din trei sortimente diferite. Tricolorul într-un singur shot a fost consumat dintr-o singură înghițitură. Cine a privit fotografia noastră în timp ce ciocneam paharele, ar fi simțit că cineva a spus o poveste a supraviețuirii, a vindecării, a vieții și a aventurii, în doar 5 secunde.

Să punem personajul principal, *the bartender* , în interiorul unei mărturii retrospective. Să ni-l amintim pe Teodor. Nu în ținută de alergător, ci cu șorțul de bucătărie strâns în talie, preparand mai multe feluri de cocktail. Să ne amintim de noi toți, cu un surâs pe față, cu mare putere în inimă, așa cum ne-am privit în acea seară, cu ochii care nicidecum nu poartă vestă. Neîntâlnind nicio rezistentă dură din partea naturii, ci doar însuflețiți de o altă chemare a aventurii, ne-am deprins să utilizăm energia intrinsecă a unei reprezentări de grup, construind puntea dintre năzuință și apartenență - numită *Antissitusni* .

Aceste experiențe de viață par a fi motorul insight-urilor care l-au făcut pe Borges să trateze în operele sale tema amintirii care se revarsă, dintr-un preaplin al faptelor încă neconsumate definitiv, asupra unui prezent care nu a fost gândit de tine pentru tine, ci de alții, sau de Altcineva:

"S-a petrecut ceva. Orice. Ceva ce nu vom putea să recuperăm, ceva al cărui înțeles îl cunoaștem, dar nu-i cunoaștem forma, ceva cotidian și obișnuit și nemaisurprins până atunci, care ne-a dezvăluit că universul (care ne este dat în întregime în orice clipă, în orice loc, nu numai în operele lui Dumas) era și el acolo, în acea împrejurare prezentă. Intrați, căci și aici se află zeii, le-a spus Heraclit din Efes celor care l-au găsit încălzindu-se la focul din bucătărie."

Leadership: Poți să te plasezi în acea realitate a sufletului tău în care suma amintirilor este efectul unui eveniment ce a fost sau ce va fi manifestat la nivel de experiență subiectivă?

Va răsuna mereu ecoul profund al prieteniei dintre noi. Însetați de largi orizonturi, ne-am străduit să prindem și ecoul secret al universului. Se vede că am fost alergători de top chiar și pe planul gândurilor, în contrast cu tumultul scenei anterioare, când muntele ne-a pus la încercare abilitățile și tăria de caracter. Apoi, ne-am testat echilibrul emoțional, nicidecum n-am picat în plasa delăsării și a uitării de noi înșine.

Multe din aceste gânduri se pot regăsi în tabloul unui pictor care, prin conexiunea minte-suflet, surprinde bogăția lăuntrică a tinereții fără bătrânețe.

Printre poveștile vieții fără bătrânețe se află una despre alergătorii din Iași care au înțeles că nu trebuie să se cantoneze în aceeași buclă a destinului, bătând pasul pe loc după o mare competiție. Dacă Dumnezeu ne-a privit cu ochiul care nu doarme niciodată, atunci El ne-a văzut doar ca niște creații menținute în sincronicitate, contopite într-un halou de lumină pură, ce pare nepământesc. Proust ar accentua astfel această înrudire spirituală:

"În fiecare etapă a drumului nostru, ignorăm un infinit posibil care nu este altceva decât acea proprietate pe care o au amintirile noastre de a se putea combina între ele."

Leadershipul este un catalizator pentru recuperarea amintirilor care nu te părăsesc nici atunci când câștigi un loc pe podium, nici atunci când viața devine mai dificilă, nici atunci când interesele comune dispar, nici atunci când nu mai ai nimic de oferit.

Să ne amintim de noi, așa cum ne-am privit pe noi înșine, ori de câte ori ne stabilim un scop mai mare decât cel urmărit inițial: bucuria de a fi toți împreună, nu doar o parte, când trăim la unison emoția și magia unui nou început de drum.

Source: https://neculaifantanaru.com/sa-ne-amintim-de-noi-asa-cum-ne-am-privit-pe-noi-insine.htm